

راهنمای پرورش بلدرچین

از لحاظ جانورشناسی بلدرچین به راسته مرغان، خانواده قرقاول، زیرخانواده مرغان مزرعه و گونه بلدرچین تعلق دارد. در حالت کلی دوگونه بلدرچین ژاپنی و اروپایی بسیار مورد توجه هستند که میان این دو گونه رابطه بسیار نزدیکی وجود دارد.

بلدرچینهای ژاپنی بیشتر در جزایر ژاپن پراکنده هستند و نوع وحشیانین پرنده به صورت جفت در تابستان در شمال و در زمستان در نواحی جنوبی جزیره زندگی می کنند در حالیکه بلدرچینهای اروپایی از گسترش وسیعی در اروپا، سیبری، ایران، ترکیه، چین و مصر برخوردار هستند. با این حال شباهتهای بسیاری بین بلدرچین ژاپنی و اروپایی وجود دارد و تنها تفاوت آنها در اندازه بدن و جنه می باشد به گونه ایکه بلدرچین اروپایی دارای طول بدن ۱۸ سانتیمتر و بلدرچین ژاپنی دارای طول بدن ۱۵ سانت می باشد.

ویژگیهای عمومی بلدرچین

به طور کلی بلدرچینها پرنده گانی پرتاقت، نیرومند و مقاوم می باشند و می توانند در گستره وسیعی از مناطق با آب و هوای گوناگون رشد و تولید مثل نمایند که این توانایی ناشی از قدرت سازگاری بالای آنها با شرایط گوناگون محیطی میباشد.

بلدرچین دارای مقاومت خوبی نسبت به شرایط نامساعد محیطی بوده و در محیطهای مختلف به راحتی سازگار می گردند. این پرنده گان سریعاً رشد می کنند بطوریکه سن بلوغ در این پرنده گان پائین بوده و در سن ۲-۱/۵ ماهگی به بلوغ کامل جنسی میرسند که در این هنگام وزن پرنده نر به ۱۵۰ - ۱۲۰ گرم و ماده ها به ۱۸۰ - ۱۵۰ گرم میرسد. (وزن پرنده بسته به نوع، نژاد و نوع سیستم پرورش می تواند متفاوت از اعداد ارائه شده باشد.)

این پرنده پس از رسیدن به سن بلوغ به مدت حدود ۶-۴ ماه تخمگذاری خواهد کرد که متوسط تخمگذاری در این مدت حدود ۱۰۰ عدد تخم خواهد بود که از این تعداد حدود ۷۵-۷۰ درصد به جوجه تبدیل خواهند شد. جوجه های بدست آمده از گله مادر پس از گذشت ۴۵-۳۵ روز به وزن کشتار می رسند و در این هنگام وزن متوسط لاشه در آنها می تواند بسته به نوع و نژاد از ۱۴۰ گرم الی ۲۲۰ گرم متغیر باشد.

در یک جمع بندی ساده می توان نتیجه گرفت که مجموع عواملی نظیر: سن بلوغ پائین، سن کشتار مناسب، کیفیت مطلوب گوشت، هزینه های ثابت و جاری مناسب در مقایسه با دیگر شاخه های دامپروری و همچنین مقاومت بالاپرنده به شرایط نامساعد محیطی، پرورش بلدرچین را تبدیل به صنعتی سودآور نموده که امروزه مورد توجه بسیاری از پرورش دهندگان در سراسر جهان قرار دارد.

میزان تخمگذاری در بلدرچینها بالا و در حدود ۲۵۰ عدد در هر سال می باشد. بلدرچین ماده در سن ۶۰ - ۵۰ روزگی به اوج تولید تخم می رسند. متداولترین نژاد در پرورش صنعتی اینپرندۀ نژاد کوترنیکس ژاپنی (COTURNIX) می باشد که در سال حدود ۲۰۰ تخم گذاشته و در سن ۴۰ روزگی نیز به وزن کشتار ۲۵۰ گرم می رسند.

از لحاظ ظاهری بلدرچین ماده درشت جثه تر از بلدرچین نر بوده و پرهایی سینه اش نیز خالدار می باشند در حالیکه بلدرچین نر دارای پرهایی سینه ای بهرنگ قهوه ای می باشد.

ویژگیهای عمومی بلدرچین		
مشخصه	میانگین	واحد
دمای بدن	71/42 - 15/42	درجه سانتیگراد
دمای محیطی مورد نیاز	30 - 20	درجه سانتیگراد
رطوبت محیطی مورد نیاز	70 - 45	درصد
تعداد ضربان قلب	600 - 500	تعداد در دقیقه
متوسط مصرف خوراک	30 - 25	گرم در روز
تعداد کروموزومها	78	2n
دوره جوجه کشی	18 - 15	روز
میزان فضای مورد نیاز	400	سانتیمتر مربع به ازای هر پرنده

سیستمهای رایج پرورشی

پرورش بلدرچین عموماً بصورت بسته و بدون چراگاه بوده و در این حالت پرورش مادرها در پن های مخصوص و پرندگان گوشتی ها در قفس انجام می گیرد و به طور کلی مناسبترین و سودآورترین حالت جهت پرورش این پرنده احداث مزرعه ای کامل و دارای قسمتهای زیر می باشد:

- ۱- قسمت پرورش گله مادر
- ۲- جوجه کشی
- ۳- پرورش گله گوشتی
- ۴- کشتار و بسته بندی

سیستم فوق به شما این امکان را می دهد که بهترین کنترل را بر روی عوامل گوناگون موثر بر کیفیت و کمیت تولید داشته باشید و در نتیجه سودآوری بیشتر را برای پرورش دهنده تضمین گردد . جهت پرورش بلدرچین روشهای گوناگونی وجود دارد که بنا به نوع آب و هوا، نوع مدیریت و مکان اجرای پروژه می توان به یکی از این روشها عمل نمود.

متمركزترین حالت جهت پرورش این پرنده استفاده از قفسهای ویژه پرورش برای مادرها و پرندگان پرواری می باشد. حسن این روش در این است که کنترل بلدرچینهای حساس خصوصاً در مواقع بروز استرس و ترس راحت تر می باشد.

جهت پرورش پرندگان گوشتی می توان از قفسهائی به ابعاد ۱۰۰ * ۴۰ سانتیمتر و ارتفاعی در حدود ۱۶ - ۱۵ سانت استفاده کرد که معمولاً ۱۷۰ - ۱۴۰ قطعه جوجه را در سنین یک تا دو هفتگی می توان در چنین قفسهائی نگهداری کرد.

معمولاً می توان بلدرچینها را در سنین ۴ - ۳ هفتگی در قفسهائی ۸ - ۷ طبقه که بر روی هم استقرار یافته اند انتقال داد. همچنین جهت بسترسازی مناسب، کف قفسها را در هفته اول با کاغذ یا مقوای نازک می پوشانیم و در چند روز اول غذا را بر روی کاغذ پخش می کنیم و سپس از طریق دانخوریهای ویژه که در جلوی قفسها نصب شده اند جهت تغذیه استفاده می کنیم . جهت تامین آب مورد نیاز می توان از آبخوریهای نیپل استفاده نمود (یا آبخوریهای ناودانی با دهانه بسیار تنگ). پس از گذشت ۴۵ - ۴۰ روز می توان بلدرچینهای پروار شده را به کشتارگاه انتقال داد.

همچنین جهت پرورش گله مادر می توان بخشی از جوجه های تولیدی را که از لحاظ داشتن خصوصیات تولیدی مناسبتر از بقیه به نظر می رسند جدا و بوسیله شماره های ویژه ای علامت گذاری نمود، سپس در سن ۶ هفتگی پرندگان مذکور را به قفسهائی مخصوص تخمگذاری انتقال می دهیم که این قفسها معمولاً دارای ابعادی در حدود ۱۵ * ۱۵ سانتیمتر و ارتفاع ۱۵ - ۱۲ سانت می باشند. البته هنگامیکه تولید تخم بارور مدنظر باشد می توان از قفسهائی به ابعاد ۲۵ - ۱۵ سانت برای هر ۲۰ قطعه پرنده استفاده نمود که در این حالت پرندگان را با نسبت نر به ماده ۱ به ۳ پرورش میدهند.

در جدول زیر میزان فضای مورد نیاز به از هر قطعه بلدرچین به تفکیک سن نشان داده شده است:

سن به هفته	فضای مورد نیاز cm ²
1	20 - 25
2	25 - 30
3	40 - 45
4	55 - 60
5	65 - 70
6	75 - 80

به طور کلی و صرف نظر از نوع سیستم پرورش، جهت نیل به حداکثر بازدهی بایستی موارد زیر را در نظر داشت:

- اجتناب از هرگونه حمل و نقل بی مورد
- فراهم نمودن محیطی آرام و دور از استرس
- اعمال برنامه کاهش تدریجی دما
- تامین نور کافی و استفاده از برنامه نوری مناسب
- استفاده از جیره های بالانس شده و با کیفیت
- رعایت کلیه اصول بهداشتی

روش تعیین جنسیت

تشخیص جنسیت بلدرچینها در ۳ هفته اول زندگی بسیار مشکل و توأم باخطای زیاد است ولی بعد از سه هفتگی شناسائی به طور واضح امکان پذیر می باشد، بدینصورت که در بلدرچینهای نر، پره‌های گردن قهوه‌ای و پره‌های سینه قرمز مایل به قهوه‌ای روشن (حنائی) بوده در حالیکه در بلدرچین ماده پره‌های گردن و سینه روشن و با لکه‌های سیاه رنگ به شکل نقطه‌ها یا نوارهایی ظاهر می شوند.

روش دیگر تشخیص این است که، بلدرچینهای نر دارای غده‌ای در کلواکاست که به اندازه تقریبی یک فندق در قسمت بالای کلواک قرار دارد و در اثر فشار و تحریک کف سفیدی از آن ترشح می شود که نباید با ترشح اسپرم اشتباه گرفته شود. البته روشهای دیگری جهت تفکیک جنس نر و ماده با بالای ۹۰ درصد اطمینان وجود دارد که نیازمند تبحر و تجربه خاصی می باشد.

انتخاب گله‌های مادر

مناسبتین پیشنهاد جهت تشکیل گله‌های مادری و بدست آوردن تخمهایی با درصد نطفه داری بالا استفاده از ترکیب گله ۱ نر به ازای هر ۶-۳ ماده می باشد که در این حالت بیشترین احتمال جهت تولید تخمهایی با نطفه داری مناسب وجود دارد.

در هنگام شروع کار می توان از سه روش معمول جهت تشکیل گله استفاده کرد که عبارت اند از:

- ۱- خرید تخمهای نطفه دار و جوجه کشی در سایت
- ۲- خرید جوجه‌های مادر یکروزه-3
- ۳- خرید نیمچه‌های آماده تخمگذاری

بایستی توجه داشت که هرکدام از موارد بالا دارای نقاط ضعف و قوت خاص خود هستند و انتخاب یکی از آنها برای شروع کار منوط به در نظر گرفتن عوامل گوناگونی است.

به طور مثال در موارد ۱ و ۲ با اینکه میزان سرمایه اولیه موردنیاز کمتر از حالت سوم می باشد اما تنها هنگامی پیشنهاد می گردد که شما بعنوان یک پرورش دهنده داری تجربه کافی در جوجه کشی و پرورش جوجه یکروزه باشد که در غیراینصورت با مشکلات جدی در کار مواجه خواهید شد.

و اما در حالت سوم با وجود اینکه در ابتدای کار شما نیاز به سرمایه گذاری بیشتری جهت خرید پرندگان مادر دارید، اما ریسک کمتر و مدت زمان سریعتری که برای رسیدن به تولید صرف می شود امکان بهره برداری سریعتر را به شما خواهد داد.

حال صرفنظر از روشهای سه گانه پیشنهاد شده و اینکه کدامیک از آنها بیشتر با شرایط شما سازگار هستند باید به اساسی ترین نکته نیز اشاره کرد و آن این است که در هر حال سعی نمائید با انتخاب مناسبتین نژاد از لحاظ میزان تولیدتخم، داشتن وزن کشتار بالا، دارا بودن ضریب تبدیل پائین، دارا بودن بیشترین سازگاری با اقلیم طبیعی منطقه و مقاومت مناسب نسبت به عوامل نامساعد محیطی از معتبرترین مزارع، گله‌ای خوب با قابلیت‌های ژنتیکی بالا و توانایی تولید مناسب

را تشکیل دهید و مطمئن باشید که صرف هرگونه هزینه منطقی در اینگام متضمن سودآوری بیشتر مجموعه شما خواهد بود.

با وجود تمامی موارد گفته شده، انتخاب مناسبترین روش جهت راهاندازی یک مزرعه منوط به بررسی کامل شرایط محیطی، فنی و اجرایی پروژه می باشد که در این خصوص بایستی از کارشناسان خبره فن یاری گرفت.

تخمگذاری و تولید مثل

به کلی بلدرچینها پرندگان با میزان تخمگذاری بالا بوده و در هر سال در حدود ۲۶۰ - ۲۵۰ تخم می گذارند که این امر در شرایط طبیعی و بدون نوردھیمصنوعی در ماه های فروردین تا شهریور اتفاق می افتد و در این شرایط تعداد تخمهای گذاشته شده برابر با ۱۰۰- ۵۰ عدد است که با اعمال برنامه های تغذیه ای مناسب ونوردهی مطلوب می تواند تا ۲۷۰ تخم در سال افزایش یابد . کچ شدن در بین بلدرچینهای اهلی در حد وسیعی کاهش یافته به گونه ای که این پدیده به ندرت در آنها دیده می شود.

تخم بلدرچین که در حالت طبیعی حدود ۱۰ گرم وزن دارد در حالتصنعتی به ۱۲ گرم افزایش وزن یافته است.

جهت تشکیل گروه های تولید مثلی معمولاً به از هر ۳-۴ قطعه مادهیک پرنده نر در نظر می گیرند.

البته بهترین نتیجه باروری از نسبت ۱ نر به ۱ ماده بدست می آید ولیدر شرایط صنعتی عملاً نسبت ۱ به ۳ اجرا می گردد.

جفتگیری بلدرچین از سن ۶ هفتگی آغاز و در زمان ۴ هفته اول پساز بلوغ درصد باروری به حدود ۱۰۰-۹۰٪ بالغ می گردد. این روند در ۸ ماهگی به ۸۰٪ و پس از گذشت ۹-۱۱ ماه به ۷۰-۶۰٪ می رسد.

پس از هر بار جفتگیری، بلدرچینهای ماده به مدت ۵-۶ روز و گاهیحتی تا ۱۲-۱۰ روز تخم بارور می گذارند.

نگهداری تخمها در انبارهایی با درجه حرارت ۱۵-۱۳ درجه سانتیگراد و رطوبتی در حدود ۶۰-۵۰٪ و به مدت ۸ روز انجام میگردد. البته بایستی توجه داشت که نگهداری طولانی مدت تخمها تاثیر منفی بر قابلیت جوجه درآوری آنها خواهد داشت. همچنین پیش از انبار کردن تخمها باید آنها را بوسیله گاز فرمالدئید یا اشعه ماورا بنفش ضدعفونی نمود.

قدرت جوجه درآوری تخمهای بارور بین ۷۰-۸۰٪ و یا به عبارتیمعادل ۷۰-۵۰٪ تخمهای گذاشته شده خواهدبود که البته این امر بستگی بسیار زیادی به سن پرندگان خصوصاً پرنده ماده، شرایط فنی و بهداشتی جوجه کشی، تغذیه و مواردی ازاین قبیل خواهد داشت.

دوره جوجه کشی بلدرچین به طور متوسط در حدود ۱۷ روز به طول می انجامد ولی اگر جنین رشد اولیه داشته باشد این زمان به ۱۵ روز تقلیل خواهدیافت.

حرارت داخلی در انکوباتور باید در حدود ۳۷/۸ درجه سانتیگراد و رطوبت در حدود ۶۵-۶۰٪ و در هرچر دما ۳۷/۵-۳۷/۳ و رطوبت حدود ۹۰-۸۰٪ تنظیم گردد ضمن اینکه چرخش تخمها نیز هر ۲-۱ ساعت یکبار انجام می گیرد.

مشخصات مورد نیاز در جوجه کشی		
مشخصه	میانگین	واحد
دما	4/37	degrees, dry bulb
رطوبت	30 - 9/28	degrees, dry bulb
طول دوره جوجه کشی	18 - 15	روز
دما در سه روز آخر جوجه کشی	2/37	degrees, dry bulb
رطوبت در سه روز آخر جوجه کشی	4/34 - 2/32	degrees, dry bulb

امکان تشخیص نطفه داری در تخمهای لکه دار و سفید متفاوت است به گونه ای که در تخمهای لکه دار امکان تشخیص رشد جنینی از روز هشتم و در تخمهای سفید در روز دوم و سوم میسر است.

جوجه های بدست آمده در حدود ۷-۸ گرم وزن دارند که البته وزن اولیه تخم نیز در این میان بسیار موثر خواهد بود.

تلفات جنینی در هنگام جوجه کشی بیشتر در ۳ روز اول انکوباسیون یا در مدت کوتاهی پیش از تفریح پیش می آید که این امر بستگی زیادی به تلاقی خویشاوندی، سن بالای والدین و نیز مدت طولانی انبارداری و همچنین صدمه دیدگی پوسته تخم دارد.

مشخصات تولیدی		
واحد	میانگین	مشخصه
روز	60 - 40	سن بلوغ
ماه	6 - 5	دوره تخمگذاری
قطعه	6	تعداد ماده ها به یک نر
هفته	5	سن شروع تخمگذاری
عدد	280 - 150	حداکثر تخمهای تولیدی در یکسال
%	80 - 65	قابلیت جوجه درآوری
%	85 - 75	نطفه داری

برنامه نوری

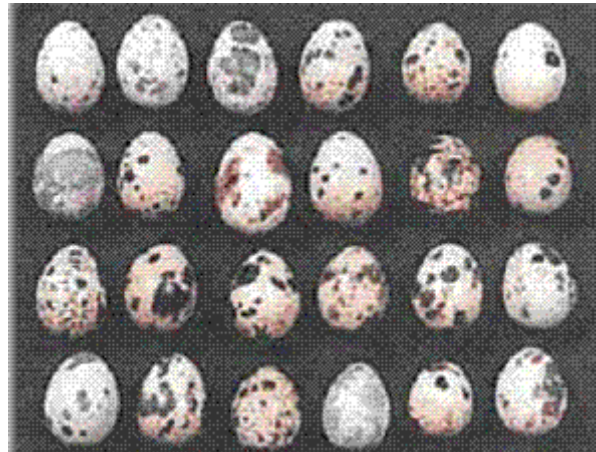
اعمال یک برنامه نوردهی دقیق و مناسب برای بلدچینها امری بسیار ضروری و مهم می باشد. به طور کلی بهتر است شدت نور در شروع رشد در حدود ۶۰-۷۰ lux در نظر گرفته شده و در هفته سوم به ۱۰ lux برسد و مدت روشنایی اعمال شده نیز حداقل ۱۶-۱۸ ساعت باشد.

شایان ذکر است که طبق برخی مطالعات انجام یافته گروهی از پرورش دهندگان زمان ۲۳ نوردهی را اعمال می نمایند و حتی در برخی مزارع صنعتی ایتالیا از برنامه ۲۴ نوردهی استفاده می گردد.

بایستی در نظر داشت که در هر حالت جهت دستیابی به حداکثر میزان تخم، اعمال ۱۸- ۱۶ ساعت روشنائی ضروری می باشد. همچنین جالب است بدانید بر اساس برخی گزارشها اعمال ۲۴ ساعت نوردهی سبب تسریع بلوغ جنسی می گردد در حالیکه ۱۸- ۱۶ ساعت نوردهی سبب تاخیر در بلوغ جنسی خواهد شد.

البته جهت پرورش بلدرچینهائی که تنها به خاطر تولید گوشت پرورش داده می شوند اعمال ۸ ساعت نوردهی با شدت کم نیز کافی خواهد بود.

جمع آوری تخمهای نطفه دار

جمع آوری تخمهای نطفه دار یک بار حدود ساعت نه شب و بار دیگر صبح روز بعد انجام می شود. هنگام جمع آوری و حمل تخمهای نطفه دار باید بسیار دقت کرد. زیرا پوسته تخمها بسیار نازک است و به آسانی می شکند.

تخمها را باید طوری در شانهای مناسب و تمیز قرارداد که انتهای پهن تخم به طرف بالا باشد تا نطفه به پوسته نچسبد. تخمهایی که برای جوجه کشی در نظر گرفته می شوند باید تمیز باشند.

همچنین دارای شکل طبیعی، اندازه متوسط و پوسته خوب باشند.

نگهداری تخمهای نطفه دار

تخمهای مخصوص جوجه کشی را نباید به مدت طولانی نگهداری کرد. بیشترین زمان ممکن برای نگهداری تخمها ۵ تا ۷ روز است. در این مدت هم باید در دما و رطوبت مناسب در سردخانه نگهداری شوند. اگر تخمها بیشتر از یک هفته خارج از دستگاه جوجه کشی نگهداری شوند، توانایی جوجه کشی به سرعت کم می شود.

در تمام مدت نگهداری تخمها، باید آنها را طوری قرارداد که انتهای پهن آن به سمت بالا باشد. دمای مناسب برای نگهداری تخمها در سردخانه دوازده و نیم تا پانزده و نیم درجه سانتیگراد است.

همچنین رطوبت مناسب باید هفتاد و پنج تا هشتاد درصد باشد. اگر رطوبت کمتر از این مقدار باشد، رطوبت موجود در تخم بخار می شود. اگر هم رطوبت بیشتر از این مقدار باشد، احتمال آلودگی تخمها به وسیله قارچ زیاد می شود.

آماده سازی تخمهای نطفه دار

برای انتقال دادن تخمها از سردخانه به درون دستگاه جوجه کشی ابتدا باید آنها را به مدت شش ساعت در دمای معمولی نگهداری کرد. سپس تخمها را درون دستگاه جوجه کشی قرار داد. اگر تخمها را پس از بیرون آوردن از سردخانه فوراً در دستگاه جوجه کشی قرار بدهیم، روی پوسته تخمها قطره های آب جمع می شود. یعنی تخمها عرق می کنند. برای جلوگیری از عرق کردن تخمها باید پوسته تخم کم کم در دمای معمولی گرم شود.

به علاوه، قبل از انتقال تخم‌ها به دستگاه جوجه‌کشی باید تخم‌هایی که دارای شکل و اندازه مناسب نیستند، کنار گذاشت. تخم‌های کثیف را باید با کاغذ سمباده یا یک پارچه پشمی زیر تمیز کرد. کار ضد عفونی تخم‌ها به وسیله گاز فرمالدئید انجام می‌شود. این گاز از واکنش بین پرمنگنات پتاسیم و فرمالین به وجود می‌آید.

انتقال به دستگاه جوجه‌کشی

طول دوره جوجه‌کشی برای بلدرچین ۱۷ تا ۱۸ روز می‌باشد. تخم‌ها از روز اول تا روز چهاردهم در دستگاه ستر قرار می‌گیرند. از روز پانزدهم تا روز هجدهم نیز در دستگاه هچر قرار داده می‌شوند. درجه حرارت دستگاه جوجه‌کشی بین ۲۷/۲ تا ۲۷/۷ درجه سانتیگراد تنظیم می‌شود. رطوبت دستگاه نیز باید ۵۸ تا ۶۰ درصد باشد.

در چهارده روز اول، تخم‌های هر دستگاه ستر باید روزی سه تا هشتبار چرخانده شوند. با این کار، از چسبیدن جنین به پوسته جلوگیری می‌شود. اما در دستگاه هچر عمل چرخاندن انجام نمی‌شود تا جنین در محل مناسب برای خارج شدن از پوسته قرار بگیرد.

باید توجه داشت که وارد کردن هوای تازه در دستگاه جوجه‌کشی برای سلامت جنین‌های درون تخم‌ها بسیار مهم است.

درجه حرارت مورد نیاز

بلدرچینها در روزهای نخستین عمر به دمای حدود ۲۸-۳۶ درجه سانتیگراد نیاز دارند که این دما باید به کمک منابع حرارتی مناسب تامین گردد. در سن ۷-۶ هفتگی ۲۴-۲۲ درجه دما مورد نیاز می‌باشد.

البته بسته به شرایط محیط پرورش می‌توان پرندگان را در حرارت ۲۶-۳۵ درجه سانتیگراد نگهداری و به تدریج در عرض ۲ هفته به دمای ۲۴ درجه سانتیگراد پائین آورد.

پرورش بلدرچین گوشتی

پرورش بلدرچین بروی بستر و یا در قفس ممکن است انجام شود. قفس‌های مورد استفاده تا هشت طبقه ساخته می‌شوند. بلندی هر طبقه حدود بیست سانتیمتر و مساحت آن حدود ۰/۵ تا ۰/۸ مترمربع است.

هر جوجه بلدرچین به حدود ۱۵۰ سانتیمتر مربع جا نیاز دارد. بنابراین در چنین قفس‌هایی سی تا چهل جوجه بلدرچین جا می‌گیرند. در یک طرف این قفس‌ها آبخوری و در طرف دیگر دان خوری‌ها قرار داده می‌شوند.

پرورش بلدرچین در قفس

پرورش بلدرچین در قفس بهتر از بستر است، زیرا در یک فضای کم می‌توان تعداد بیشتری جوجه بلدرچین نگهداری کرد. اما در صورت استفاده از قفس باید دقت کرد.

چون تعداد زیادی بلدرچین در یک جای کوچک قرار دارند، باید به طور مرتب، هوای تازه در محیط وارد شود. این کار برای کم کردن حرارت اضافی، رطوبت و گازهای زیان آور است.

دمای سالن پرورش جوجه بلدرچین در روز اول باید ۳۵ درجه سانتیگراد باشد. سپس هر چهار روز یک بار، سه درجه سانتیگراد دما کم می‌شود تا به بیست و یک تا بیست و دو درجه سانتیگراد برسد. نور در سالن پرورش در دو هفته اول باید به صورت تمام وقت یعنی ۲۴ ساعته باشد. پس از آن مدت ۱۲ ساعت در روز سالن روشن خواهد بود.

بهتر است جوجه بلدرچین‌های نر و ماده به صورت جدا از هم نگهداری شوند. وقتی بلدرچین‌ها به سن دو تا سه هفتگی می‌رسند، می‌توان نر و ماده را از هم تشخیص داد. در این سن پرهاي سینه نرها به رنگ قرمز مایل به قهوه‌ای است.

ماده‌ها نیز دارای پره‌ای سینه‌ای به رنگ خاکستری با خال‌های سیاه هستند.

تهیه و تنظیم

مرکز اطلاع رسانی طیور ایران

شماره های تماس با مرکز:

تلفن: ۰۱۷۱۳۳۴۹۱۳۹ تلفکس: ۰۱۷۱۳۳۶۸۱۴۳ همراه: ۰۹۱۱۱۷۱۸۸۶۳

www.bankpoultry.ir

مرکز مشاوره تخصصی طیور